

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIŞ
SECȚIA PENALĂ

SENTINTA PENALĂ NR. 372/PI
Şedinţă publică din data de 25.10.2013

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: RADU HERCIU

GREFIER: CARMEN MÎNDRU

Definitivă
d.p. 23/12/2012
c.a. 13 decembrie 2012
rejurid. apelat 1
11 decembrie 2012

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Timișoara este reprezentat de procuror Marinela Zaharia.

Pe rol se află judecarea cererii de revizuire a sentinței penale nr. 84/PI/17.02.2011 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 294/R/31.01.2012 a Înaltei Curți de Casatie și Justie, formulată de inculpatul

Mersul dezbatelor și sustinerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 18.10.2013, ce face parte din prezenta hotărâre, când instanța în baza art.306 C.p.p., a amânat pronunțarea pentru astăzi.

INSTANȚA

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea introdusă și înregistrată la Parchetul de pe lângă ICCJ-DIICOT Timișoara la data de 19.04.2012, condamnatul a solicitat revizuirea s.p.nr. 84/PI/17.02.2011 a Tribunalului Timiș.

În motivarea cererii, condamnatul a arătat că în cauză s-au descoperit fapte și împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de instanțe la soluționarea cauzei. Condamnatul a arătat că hotărârea de condamnare este rezultatul unor erori grave de fapt, determinate de o necunoaștere corespunzătoare a datelor și împrejurărilor cauzei.

Revizuentul a arătat că eroarea judiciară căreia i-a căzut victimă a fost posibilă din cauza faptului că sora sa, [REDACTAT], nu a fost niciodată audiată în cauză, deși în rechizitoriu și în hotărârile instantelor se face referire la aceasta. Numitul [REDACTAT] a indicat faptul că sora sa cunoaște despre împrejurarea că banii pe care i-a primit din străinătate i-au fost trimiși din Irlanda, iar după întoarcerea în țară i-a trimis inculpatului G [REDACTAT] Vl [REDACTAT] D [REDACTAT], cu titlu de împrumut, o sumă de bani în Olanda.

Acstei împrejurări au fost confirmate și de martorul N [REDACTAT] C [REDACTAT] cu care condamnatul a lucrat în Irlanda în perioada octombrie 2007 – aprilie 2008.

După efectuarea acelor de cercetare prealabilă, prin adresa nr. 55/III/6/2012 a DIICOT Timișoara din data de 19.04.2012, cererea de revizuire, împreună cu referatul organelor de urmărire penală cu propunerea de respingere a cererii de revizuire, ca inadmisibilă, a fost înaintată Tribunalului Timiș spre soluționare, cauza fiind înregistrată la această instanță sub nr. 4023/30/2012 la data de 23.05.2012.

În probație a fost atașat la dosarul cauzei dosarul de fond nr. 1302.5/30/2010 al Tribunalului Timiș.

Prin s.p.nr.237/CC/11.07.2012 a Tribunalului Timiș cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel revizuentul, calea de atac formând oboectul dosarului nr.4023/30/2012 al Curții de Apel Timișoara. Prin d.p.nr.176/A/26.09.2012 a Curții de Apel Timișoara, apelul declarat în cauză a fost respins ca nefondat, sentința Tribunalului Timiș fiind menținută.

Împotriva deciziei Curții de Apel Timișoara revizuentul a declarat recurs, recurs care a fost admis prin d.p.nr.853/12.03.2013 a Înaltei Curți de Justiție și Casătie. Instanța supremă a casat ambele hotărâri pronunțate anterior în cauză, a admis în principiu cererea de revizuire și a dispus rejudecarea acesteia, pe fond, de către Tribunalul Timiș.

Instanța de recurs a reținut că în hotărârea de condamnare se menționează în mod expres faptul că „implicarea infracțională a inculpatului

sub forma asocierei este evidentă și ea rezultă atât din verificarea transferurilor efectuate între el și inculpatul G V căruia îl trimite bani în timp ce acesta din urmă se află în Olanda și nu în România pentru montarea dispozitivelor contrafăcute pe bancomate, cât și din expedierile unor sume mari de bani către numita , bani rezultați din extrageri frauduloase de bani din bancomate prin folosirea de card-uri donate obținute de la inculpatul G

V D ."(fila 685 dosar Tribunal Timiș)

În cererea de revizuire formulată, revizuentul condamnat a solicitat administrarea probei cu martori, nominalizând patru persoane care au cunoscut proveniența sumelor transferate de acesta din Irlanda în România și din România în Olanda, și acte în circumstanțiere prin care să își demonstreze nevinovăția. În raport de faptele reținute în sarcina sa prin hotărârea de condamnare pronunțată în cauză.

Înalta Curte a constatat că, faptele invocate de revizuent și probele propus a fi administrate în dovedirea acestora, astfel cum au fost menționate în cererea de revizuire, sunt de natură a influența stabilirea situației de fapt și a vinovăției condamnatului, în sensul că pe baza acestora se poate ajunge la o soluție de achitare..

În procedura prealabilă a admisibilității în principiu, instanța trebuie să verifice dacă faptele ce urmează a fi dovedite precum și probele propuse sunt un element de noutate în economia dosarului și sunt apte a modifica radical soluția pronunțată.

Faptul că probele respective ar fi putut fi invocate în cursul urmăririi penale sau a cercetării judecătoarești nu are relevantă, în contextul în care acestea nu au fost invocate sau administrate în cursul procesului penal și nu au fost cunoscute de instanță la acea dată.

Eventuala neglijență a părților, instanței de judecată sau parchetului în administrarea probatorului, nu este de natură a înlătura de plano, posibilitatea condamnatului de a formula cerere de revizuire, în condițiile în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art.394 alin.1 lit. a Cod procedură penală, cu atât mai mult cu cât probele invocate sunt noi și tind la pronunțarea unei soluții de achitare, dacă corroborate cu restul materialului probator demonstrează netemeinicia acuzațiilor formulate.

Cauza a fost reînregistrată la Tribunalul Timiș la data de 15.05.2013 sub nr. de dosar 4023/30/2012*.

În cursul procedurii revizuirii instanța a procedat la reaudierea inculpatului și a condamnatului G C , și au fost audiați, la solicitarea revizuentului martorii și N C .

La termenul de judecată din data de 19.08.2013, în condițiile prevăzute de art.404 C.p.p., instanța a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate condamnatului până la soluționarea definitivă a cererii de revizuire.

Examinând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Prin rechizitorul DIICOT – Serviciul Teritorial Timișoara nr.42/D/P/2009 din data de 22.02.2010 numitul [REDACTAT] a fost trimis în judecată pentru săvârsirea infracțiunilor de asociere în vederea săvârsirii de infracțiuni prevăzute de art.8 din Legea nr.39/2003 raportat la art.323 C.p. și complicitate /a detinerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronice prevăzută de art.26 C.p. raportat la art.25 din Legea 365/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p.

În sarcina inculpatului [REDACTAT] s-a reținut că s-a asociat împreună cu inculpatul G [REDACTAT] V [REDACTAT] în vederea efectuării unor operații financiare frauduloase prin folosirea unor carduri falsificate. În opinia procurorului, implicarea sa infracțională sub forma asocierii este evidentă și ea rezultă atât din verificarea transferurilor bancare efectuate între el și inculpatul G [REDACTAT] V [REDACTAT] căruia îl trimite bani în timp ce acesta se afla în Olanda pentru montarea dispozitivelor contrafăcute pe bancomate, cât și din expedierile unor sume mari de bani către numita [REDACTAT], bani rezultați din extrageri frauduloase de bani din bancomate prin folosirea de carduri clonate, obținute de la inculpatul G [REDACTAT] V [REDACTAT] D [REDACTAT].

Faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată au făcut obiectul dosarului nr.1302.5/30/2010 al Tribunalului Timiș.

Prin s.p.nr. 84/PI/17.02.2011 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă prin d.p.nr.294/R/31.01.2012 a ICCJ, inculpatul [REDACTAT] a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 3 ani închisoare pentru săvârsirea infracțiunilor prev. de art.8 din Legea nr.39/2003 și art.26 C.p. rap. la art 25 al.1 din Legea nr.365/2002.

Pentru a pronunța hotărârea de condamnare, instanța a reținut aceleasi aspecte indicate și în cuprinsul rechizitorului.

Potrivit dispozițiilor art.394 alin.1 lit.a C.p.p. cererea de revizuire este admisibilă atunci când s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, iar potrivit alin.2 pe baza acestor fapte sau împrejurări noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare.

Cu ocazia soluționării cererii de revizuire, numitul [REDACTAT] a prezentat mai multe probe care nu au fost cunoscute cu ocazia judecării cauzei și cu ajutorul căror se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare.

Practic, inculpatul [REDACTAT] a fost trimis în judecată datorită legăturilor pe care le-a avut cu un alt inculpat, respectiv cu numitul G [REDACTAT] V [REDACTAT], atât procurorul, cât și prima instantă, reținând că cei doi s-au asociat în vederea obținerii unor sume de bani prin falsificarea unor instrumente de plată electronică și că inculpatul G [REDACTAT] V [REDACTAT] ar fi fost sprijinit de inculpatul [REDACTAT] în activitatea sa de detinere a instrumentelor necesare falsificării cardurilor prin trimiterea unor sume de bani în Olanda, sau prin trimiterea unor sume de bani către numita [REDACTAT].

Instanța reține că unul dintre principiile fundamentale ale procesului penal, consacrat prin dispozițiile art.5² C.p.p., este cel al prezumției de nevinovătie conform căreia orice persoană este considerată nevinovată până la dovedirea vinovăției sale în cadrul unui proces public desfășurat cu respectarea garanțiilor dreptului la apărare.

Bineînțeles că prezumția de nevinovătie este relativă, putând fi răsturnată, însă numai prin prezentarea unor probe certe de vinovăție. În situația în care în urma administrării probatorului rezultă anumite dubii în ceea ce privește vinovăția inculpatului, aceste dubii vor fi interpretate întotdeauna în favoarea acestuia întrucât, în situația existenței dubiilor, instanța se află în imposibilitate de a dovedi, fără echivoc, vinovăția inculpatului.

Or, în prezența cauză, în vederea răsturnării prezumției de nevinovăție de care beneficia inculpatul [REDACTAT], organele de urmărire penală au

prezentat anumite probe care, după administrarea probelor din procedura revizuirii în opinia instanței, nu mai sunt suficiente pentru a justifica o soluție de condamnare. Condamnatul [REDACTAT] pe tot parcursul procesului, inclusiv în cursul soluționării cererii de revizuire, a menționat că, cu excepția condamnatului G [REDACTAT] V [REDACTAT], nu a cunoscut nicio altă persoană dintre cei care au fost trimiți în judecata împreună cu el. În ceea ce-l privește pe inculpatul G [REDACTAT] V [REDACTAT], revizuentul a recunoscut împrejurarea că a fost prieten cu acesta, în același timp fiind vecin.

a mai arătat că a lucrat o perioadă de timp în Irlanda, în mod legal, trimițând o parte din banii câștigați acasă, sorei sale [REDACTAT], astfel explicându-se sumele de bani trimise din străinătate sorei sale, sume de bani invocate de procuror în sprijinul învinuirii.

De asemenea, revizuentul a recunoscut împrejurarea că, după ce s-a întors în țară, a fost rugat de către condamnatul G [REDACTAT] V [REDACTAT] să-l împrumute cu o sumă de bani. La acel moment G [REDACTAT] V [REDACTAT] se afla în Olanda, revizuentul neavând cunoștință preocupațiile vecinului său, situație în care i-a trimis lui G [REDACTAT] V [REDACTAT] suma de 200 euro pentru a plăti hotelul.

Este de menționat împrejurarea că niciun moment condamnatul G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] nu a amintit despre implicarea numitului Z [REDACTAT] V [REDACTAT] D [REDACTAT] în activitățile infracționale care au condus la condamnarea sa. Inculpatul G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] a fost audiat de mai multe ori în faza de urmărire penală. Astfel, la data de 10.09.2009 inculpatul nu a dorit să dea nicio declarație (filele 12-14 vol.1 UP), dar apoi, la data de 12.10.2009 inculpatul G [REDACTAT] vorbește despre acțiunile sale în ceea ce privește folosirea unor carduri falsificate. Însă, în ceea ce-l privește pe inculpatul [REDACTAT], Gi [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] se rezumă la a afirma doar că îl cunoaște, fără a aminti în vreun fel de implicarea acestuia în activitățile sale (filele 10-11 vol.1 UP).

Apoi, inculpatul G [REDACTAT] este reaudiat la data de 23.11.2009, când, din nou, nu vorbește nimic despre inculpatul Z [REDACTAT], deși oferă în amănunt detalii referitoare la implicarea sa și a altor inculpați în activitatea infracțională (filele 103-104 vol.1 UP).

Inculpatul G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] a fost audiat și în fața instanței, cu ocazia desfășurării cercetării judecătoarești (fila 281 vol.1 dosar 1302.5/30/2010 al Tribunalului Timiș). La acel moment, inculpatul a subliniat faptul că între el și inculpatul [REDACTAT] este o simplă relație de prietenie întrucât se cunosc din copilărie. Inculpatul G [REDACTAT] i-a învaderat organelor judiciare că niciun moment inculpatul [REDACTAT] nu a cunoscut preocupațiile sale și că niciodată nu i-a înmânat acestuia vreun dispozitiv de citire a cardurilor.

Este de observat faptul că susținerile inculpatului [REDACTAT] care a menționat că nu a existat nicio legătură cu o altă persoană implicată în activitatea infracțională este confirmată de împrejurarea că la dosar nu există procese verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate de inculpatul [REDACTAT]. Convorbirile care i-au fost inițial atribuite s-a dovedit că aparțineau inculpatului G [REDACTAT] C [REDACTAT], regăsindu-se în vol.14 UP.

Organele de urmărire penală au invocat în sprijinul învinuirii împrejurarea că, pe de o parte, inculpatul [REDACTAT] în momentul în care se afla în străinătate, a trimis mari sume de bani prin sistemul Western Union, sorei sale [REDACTAT], iar pe de altă parte, în momentul în care se afla în țară iar inculpatul G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] se afla în Olanda i-a trimis acestuia o sumă de bani.

La dosarul de urmărire penală (vol.10) se regăsește lista transferurilor bancare efectuate de către inculpații trimiși în judecata în dosarul nr.42/D/P/2009 al DIICOT – Serviciul Teritorial Timișoara. Examinând această listă, se poate constata că

incipalului [REDACTAT] îi pot fi imputate următoarele tranzacții : 450 euro trimiși din Dublin pe numele de [REDACTAT] la data de 15.06.2007, 1700 euro trimiși din aceeași locație și către același destinatar la data de 17.11.2007 și 100 euro trimiși din România, la data de 21.09.2009, pe numele inculpatului G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT] care se află în Olanda. Instanța constată că nu există alte tranzacții efectuate de către inculpatul [REDACTAT].

Inculpatul [REDACTAT] a oferit explicații rezonabile în ceea ce privește aceste tranzacții, iar organele de urmărire penală nu au putut prezenta alte probe care să infirme apărările inculpatului.

În ceea ce privește sumele de bani trimise pe numele de [REDACTAT], inculpatul a arătat că a lucrat în Irlanda în perioada 2006-2008, iar din sumele de bani câștigate prin muncă, o parte le-a trimis în țară.

Suștinerile inculpatului au fost confirmate atât de sora sa, numita [REDACTAT], care a fost audiată în cursul soluționării cererii de revizuire, cât și de martorul N [REDACTAT] C [REDACTAT], persoană cu care inculpatul [REDACTAT] a lucrat în Irlanda.

Mai mult decât atât, în sprijinul cererii de revizuire, inculpatul a prezentat și un înscris eliberat la data de 07.03.2007 de către AIB Bank cu sediul în St.Georges – Ballbriggan, din care rezultă că la solicitarea sa a fost deschis un cont folosit pentru tranzacțiile din Irlanda.

Referitor la suma de bani trimisă inculpatului G [REDACTAT], inculpatul [REDACTAT] a menționat că, fără să cunoască preocupările inculpatului G [REDACTAT], la solicitarea acestuia, i-a trimis suma de 100 euro pentru a-și plăti o noapte la un hotel din Olanda.

Suștinerile inculpatului [REDACTAT] sunt confirmate și de sora sa, martorul [REDACTAT], care a precizat că aflat de la fratele său că inculpatul G [REDACTAT] i-a cerut o sumă de bani pentru că rămăsese fără bani în Olanda și avea nevoie de o sumă pentru a-și plăti cazarea.

Organele de urmărire penală nu au putut prezenta alte dovezi care să infirme apărările inculpatului [REDACTAT].

În acest context, ținând seama de probele administrate cu prilejul soluționării cererii de revizuire, dovezi prin intermediul cărora inculpatul a atestat proveniența sumelor de bani trimise sorei sale [REDACTAT], cât și împrejurările în care a trimis o sumă de bani inculpatului G [REDACTAT], în momentul în care acesta se află în străinătate, instanța apreciază că hotărârea de condamnare este netemeinică, materialul probator nefiind suficient pentru a conduce la răsturnarea prezumției de nevinovăție.

Simpla împrejurare că inculpatul [REDACTAT] i-a trimis o sumă de bani inculpatului G [REDACTAT] D [REDACTAT] V [REDACTAT], fără a exista vreo dovadă că acesta cunoștea preocupările prietenului și vecinului său, nu este suficientă pentru a conduce la concluzia existenței unei complicități la activitatea de deținere a unor instrumente necesare falsificării unor carduri de credit.

De asemenea, simpla împrejurare că inculpatul [REDACTAT] a trimis diferite sume de bani pe numele sorei sale nu este suficientă pentru a conduce la concluzia că acesta este implicat în vreo activitate infracțională. Inculpatul a făcut dovada că sumele de bani au provenit din activități licite, iar organele de urmărire penală nu au prezentat nicio probă care să infirme aceste apărări. Mai mult decât atât, organele de urmărire penală au omis împrejurarea că sumele de bani au fost trimise din Irlanda, ori în cuprinsul rechizitorului nu este indicată și Irlanda ca fiind una dintre țările pe teritoriul căreia s-a desfășurat activitatea infracțională.

În ceea ce privește infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, potrivit art.323 C.p. aceasta constă în fapta de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni.

În opinia instanței, în ceea ce-l privește pe inculpatul Daniel în prezența cauză nu se poate vorbi despre existența infracțiunii prevăzute de art.323 C.p., în condițiile în care nu a existat un grup constituit de alte persoane la care acesta să se asocieze, care să fi avut ca scop săvârșirea unor infracțiuni grave. Dovizele administrative în cauză atestă faptul că inculpatul [ ] nu a avut nicio legătură cu persoanele trimise în judecată în dosarul nr.42/D/P/2009 al DINCOT - Serviciul Teritorial Timișoara, cu excepția inculpatului G [ ] i, ale căruia preocupări îl erau necunoscute. În opinia instanței, nu a existat nicio manifestare de voință din partea inculpatului [ ] de a se asocia ori de a adera la o asociere infracțională specializată în comiterea infracțiunilor electronice.

In consecință, în opinia instanței, în prezența cauzei nu se poate vorbi de o asociere în vederea savarsirii de infracțiuni în ceea ce-l privește pe inculpatul [ ] activitățile desfășurate de ceilalți coinculpați fiindu-i străine cu desăvârșire.

Pentru aceste considerente, apreciind că hotărârea de condamnare este netemeinică și s-a datorat unor erori de fapt generate de necunoașterea unor fapte sau împrejurări descoperite cu prilejul soluționării cererii de revizuire, în temeiul art.406 instanța va anula s.p.nr.84/PI/17.02.2011 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă prin d.p.nr.294/R/31.01.2012 a Înaltei Curți de Justiție și Casătie, numai în ceea ce îl privește pe inculpatul [ ].

Rejudicând cauza referitor la inculpatul mai sus arătat, în temeiul art.11 pct.2 lit.a C.p.p. raportat la art.10 lit.d C.p.p. instanța va dispune achitarea inculpatului Zăbrăutănu Vasile Daniel pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.8 din Legea nr.39/2003 raportat la art.323 C.p. și complicitate la detinerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică prevăzută de art.26 C.p. raportat la art.25 din Legea nr.365/2002.

În temeiul art.192 alin.3 C.p.p. cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARĂȘTE:**

În baza art.406 alin.1 C.p.p. anulează s.p.nr.84/PI/17.02.2011 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă prin d.p.nr.294/R/31.01.2012 a Înaltei Curți de Justiție și Casătie, în ceea ce îl privește pe inculpatul [ ] și rejudicând, dispune:

În baza art.11 pct.2 lit.a C.p.p. raportat la art.10 lit.d C.p.p. achită inculpatul [ ] pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art.8 din Legea nr.39/2003 raportat la art.323 C.p.

În baza art.11 pct.2 lit.a C.p.p. raportat la art.10 lit.d C.p.p. achită același inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la detinerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică prevăzută de art.26 C.p. raportat la art.25 alin.1 din Legea nr.365/2002.

În baza art.192 alin.3 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu apel în 10 zile de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 26.10.2013, în PREJUDETUL AUTONOM

PRESEDINTE,

Radu Hercul

R.H./C.M.

2 exempl/13.11.2013

Prezenta copie fiind copie după originalul

copiatorul acestui dosar: Mihai Mindru 4023/30/2012

Defectiva la: 23.11.2013 acordat

Timișoara la: 23.11.2013 acordat

Gresită arhivată: [ ]

2.